

edice

Commodore 64/128

G - PASCAL

GRAFICKÝ PROGRAMOVACÍ JAZYK

PASCAL - 6 POPIS JAZYKA

1 - UVOD

Jazyk PASCAL-G je jeden z "tiny" kompilatoru. Má jistá omezení oproti standardu tak, jak je definován, navíc má funkce, umožňující jednoduchou manipulaci se sprity, jejich animací, poměrně jednoduché programování v jemné grafice a zjednodušené programování zvukového výstupu.

Kompilátor PASCALU-G překládá zdrojový text do P-kódu a ten pak interpretuje. Rychlosť zpracování je nepoměrně vyšší než v BASICU, je ale menší než u přímého strojového jazyka.

Syntax jazyka PASCAL-G není přesně stejná jako u Wirthovy definice PASCALU, odchylky jsou popsány dále.

Výčet příkazů a jejich interpretace není úplná, pro vlastní pokusy a programování by však mohla být dostačující. V další dokumentaci bude postupně doplňována a měla by končit zpracováním jednaka debuggeru pro P-kód pro zjednodušení ladění programu, jednak přímého kompilátoru P-kódu, který by ještě několikanásobně zrychlil běh programu.

KONSTRUKCE KOMPILATORU

Kompilátor je uložen na adresách \$8000 - \$BFFF. Zdrojový text je uložen do adresy \$4000, čili je možno pro něj použít až 16 KByte. V oblasti \$C000 - \$CFFF si kompilátor uchovává tabulky identifikátorů, při běhu programu (RUN) je tato část vyhrazena pro zásobník, tedy jsou v této části ukládány proměnné, pole, pracovní proměnné, adresy návratu aj.

Asi 500 byte v poslední části je vyhrazeno pro tabulky manipulace se sprity, uživateli tedy zbyvá pro proměnné pouze 3,5 KByte, na což je třeba dávat pozor při koncipování programu.

Za zdrojový text se standardně ukládá přeloženy P-kód. Toto přiřazení je možno měnit příkazem na počátku zdrojového textu, a to:

(* %AXXX *) ... definice počátku ukládání P-kódu, kde XXXX je konstanta (decimální nebo hexadecimální), která určuje počátek ukládání P-kódu. Konstantu je možno měnit v hraničích od \$0800 do \$4000.

Zdrojový text je ukládán do paměti ve zkráceném tvaru, tzn. že každé rezervované slovo PASCALU je ukládáno jako jednobityová položka (podobně jako v BASICU). Pracovat se zdrojovým textem je možno pouze editorem, který je součástí kompilátoru, nikoliv editorem BASICU.

3 - PRIKAZY PASCALU - G

A) Typy

PASCAL-G používá a je možno definovat pouze dva typy proměnných. INTEGER, celočíselná proměnná se znaménkem v rozsahu 3 byte, tj. -8388608 až +8388607. Druhým typem je CHAR, což je jednobityová proměnná, známá ze standardu. Typy FLOAT, BOOLEAN, RECORD, SET a vyjmenované v PASCALU-G neexistují.

B) Konstanty .

Konstanty je možno definovat v rozsahu typu (INTEGER, CHAR), INTEGER jako celočíselnou hodnotu se znaménkem v definíčním rozsahu nebo jako hexadecimální konstantu, což se vyznačí \$ před hexadecimální cífrou. Další možnosti je definovat INTEGER jako řetěz tří znaků v uvozovkách.

Př.: I := \$CFFF;

Konstanta typu CHAR je znak v uvozovkách, posloupnost více znaků je nepřípustná v příkazovacích výrazech, i když je příjemová položka pole typu CHAR.

V některých příkazech (viz dále) je možno používat konstantu typu TEXT, což je znakový řetězec uzavřený v uvozovkách.

Př.: WRITE ("tento text");

C) Operátory

Operátory jsou standardní dle definice jazyka, navíc jsou definovány oproti standardu 3 další binární operátory, a to:

SHL ... bitový posun doleva

Syntax: A SHL N; provede bitový posun o N bitů vlevo (včetně znaménka) u proměnné A. Vytlačované bity jsou ztraceny, vpravo jsou vkládány nuly.

SHR ... bitový posun doprava

Syntax: Stejná jako u SHL, binární posuvy jsou opačné.

XOR ... binární operace EXCLUSIVE-OR

Syntax: A XOR B; provede operaci EXCLUSIVE-OR na proměnných A a B.

D) Funkce

Oproti standardnímu PASCALU jsou definovány v PASCALU-G z funkcí pro operace s čísly pouze jediná, což je dost podstatné omezení při práci s čísly.

ABS ... Funkční hodnota je absolutní hodnota argumentu

Syntax: I:= ABS(I); převede proměnnou I na její absolutní hodnotu.

E) Syntax

Odchylek v syntaxi oproti standardu je několik. Nejvýznamnější jsou uvedeny dále, ostatní je možno vysledovat a opravit z upozornění při komplikaci.

a) Příkaz CASE

Tento příkaz musí být ukončen příkazem bez středníku, za kterým následuje END. Jako návěští příkazu CASE lze užít proměnnou, funkci a konstantu v jakémkoli vyjádření.

Př.: CASE operátor OF

```
 0: X:=X + Y;  
 1: X:=X - Y;  
 ABS(X): X:= - X  
 END
```

b) Aritmetické výrazy

V aritmetickém součtu nebo rozdílu musí být před a za operátorem + nebo - alespoň jedna mezera. Jde zřejmě o chybu kompilátoru.

c) Kompatibilita typu

Kompilátor zásadně nekontroluje kompatibilitu typu. Všechny typy chápe jako INTEGER, takže je možno psát:

Př.: I := "G"; i když proměnná I je definována jako INTEGER.

Pozn.: V opačné konverzi (A:=I;), kde A je typu CHAR a I INTEGER, se převod provede tak, že do A se uloží první byte zleva!

d) Parametry podprogramu

Předávané parametry podprogramu jsou vždy hodnoty a tudíž nelze modifikovat proměnné ve volajícím programu.

Př.: VAR I: INTEGER;

```
PROCEDURE TEST(K);
BEGIN
  K := 7;
END;
```

nezpůsobí změnu hodnoty proměnné, se kterou byla volána procedura TEST.

5 - REZERVOVANA SLOVA

```
129  GET
130  CONST
131  VAR
132  ARRAY
133  OF
134  PROCEDURE
135  FUNCTION
136  BEGIN
137  END
138  OR
139  DIV
140  MOD
141  AND
142* SHL
143* SHR
144  NOT
145* MEM
146  IF
147  THEN
148  ELSE
149  CASE
150  WHILE
151  DO
152  REPEAT
153  UNTIL
154  FOR
155  TO
```

157 WRITE
158 READ
159* CALL
161 CHAR
162* MEMO
163* CURSOR
164* XOR
165* DEFINESPRITE
166* PLOT
167* GETKEY
168* CLEAR
169* ADDRESS
170* WAIT
171 CHR
172* HEX
173* SPRITEFREEZE
174* CLOSE
175 PUT
223* SPRITE
224* POSITIONSPRITE
225* VOICE
226* GRAPHICS
227* SOUND
228* SETCLOCK
229* SCROLL
230* SPRITECOLLIDE
231* GROUNDCOLLIDE
232* CURSORX
233* CURSORY
234* CLOCK
235* PADDLE
236* SPRITEX
237* JOYSTICK
238* SPRITEY
239* RANDOM
240* ENVELOPE
241* SCROLLEX
242* SCROLLY
243* SPRITESTATUS
244* MOVESPRITE
245* STOPSPRITE
246* STARTSPRITE
247* ANIMATESPRITE
248 ABS
249* INVALID
250* LOAD
251* SAVE
252* OPEN
253* FREEZESTATUS
254 INTEGER
255 WRITELN

Cílo je hodnota, pod kterou ukládá rezervované slovo editor, * za číslem značí, že rezervované slovo není součástí definice standardního PASCALU.

6 - POPIS IMPLEMENTOVANÝCH FUNKCI

A) Operace s pamětí

Dostup na paměťová místa v celé paměti je umožněn definicí dvou polí, MEM a MEMC. Index pole je přímo absolutní adresou v paměti. Pole MEMO je typu CHAR, tedy reprezentuje i byte, pole MEM je typu INTEGER, čili reprezentuje tříbytové pole. Přenos se uskutečňuje s pravidly pro ukládání vícebytových čísel, tedy nejprve je byte s nejnižší hodnotou, na vyšší adrese je střední byte a na další adrese je byte nejvyšší.

Př.: I := MEM (\$D011); přenese do proměnné I (INTEGER) postupně byty z adres \$D011, \$D012, \$D013.

A := MEMO (1); přenese do proměnné A hodnotu byte na adresě 1.

ADDRESS (proměnná)

Funkce Funkční hodnota: adresa proměnné v argumentu
Argument: identifikátor proměnné

Př.: I := ADDRESS (I); do proměnné I se uloží její vlastní absolutní adresa v paměti.

Pozn.: Kompilátor PASCALU-G rezervuje pole směrem k nižším adresám, takže ADDRESS (P(0)) je větší než ADDRESS(P(2)).

CALL (INTEGER)

Procedura volání podprogramu kdekoliv v paměti.

Argument: absolutní adresa

Funkce: vyvolání podprogramu na zvolené adrese.

Př.: CALL (\$FFE1) vyvolá podprogram pro test stisku tlačítka STOP.

Pozn.: Vzhledem k tomu, že G-PASCAL používá značné množství proměnných v PAGE 0, je potřeba tento příkaz používat velmi obezřetně.

Návrat do PASCALU je přes instrukci RTS.

B) Operace se znakovým stínitkem

CURSOR (Y-souřadnice, X-souřadnice)

Procedura nastavení kurzoru na zvolené souřadnice.

Argument: Y souřadnice pozice kurzoru

X souřadnice pozice kurzoru

Funkce: nastaví kurzor na zadané souřadnice

Y v oboru (1..25)

X v oboru (1..40)

Př.: CURSOR (25,1); nastaví kurzor (a tím i další zápis na stínitko) na poslední řádek.

CURSORX

Funkce Funkční hodnota: aktuální sloupec, na kterém se nachází kurzor

Argument: -

Př.: IX := CURSORX; do proměnné IX uloží číslo sloupce (1..40), ve kterém se nachází kurzor.

CURSORY

Funkce Funkční hodnota: aktuální řádek, na kterém se nachází kurzor

Argument: -

Př.: IY:=CURSOR; do proměnné IY se uloží číslo řádku, kde se nachází kurzor

SCROLL (XP,YP)

Procedura rolování stínítka dle zvolených parametrů

Argument: XP posun stínítka vodorovně (0..7)

YP posun stínítka svisle

Př.: SCROLL (7,7); provede vložení hodnot 7 a 7 do příslušných registrů VIC.

SCROLLX

Funkce Funkční hodnota: počet bodů, o kolik je posunuto stínítko v ose X.

Argument: -

SCROLLY

Funkce Funkční hodnota: počet řádků, o kolik je posunuto stínítko v ose Y.

Argument: -

C) Příkazy jemné grafiky

Rozložení použité paměti v PASCALU-G umožňuje prakticky použít bez problémů pro jemnou grafiku pouze banku 0 s tím, že HIRES-RAM se rezervuje na adresách \$2000 - \$3FFF; COLOR-RAM od \$0400 a pozice od \$0800 do \$1FFF lze použít pro sprity (bloky 32 až 127).

GRAPHICS (typ1, hodn1, typ2, hodn2)

Procedura Nastavení registru VIC

Argument : Libovolny počet dvojic. První parametr udává typ, druhý hodnotu. Možné kombinace:

Typ Možná hodnota Význam

1 0,1 0 znakový modus bit 5 VIC 17
1 bit map modus

2 0,1 0 vypnutí MULTI bit 4 VIC 22
1 zapnutí MULTI

3 0,1 0 vypíná rozšířeny kód
1 zapíná rozšířeny kód
bit 6 VIC 17

4 0,1 0 volba 38 znaků na řádku
1 volba 40 znaků na řádku

bit 3 VIC 17
5 0,1 0 volba 24 řádků bit 3 VIC 22
1 volba 25 řádků

6 0,1 1 mazání stínítka bit 4 VIC 17

7 0..3 volba banky dat (a 16 KByte). Volba je prima, čili 0 je 0-\$4000, 1 je \$4000-\$8000 atd. Bity 0,1 či #2. Stnd. hodnota je 0.

8 0..7 volba pozice generátoru znaku nebo pozice HIRES RAM. VIC \$ 18 bity 1..3. Stnd. hodnota je 2. Pozice HIRES RAM se musí volit pouze v hodnotách 0 nebo 4.

9 0..15 volba stránky znaku nebo COLOR RAM pro jemnou grafiku. VIC 17 bit 4..7. Stnd. hodnota je 1.

10 0..15 barva znaku RAM \$286

11 0..15 barva rámu VIC 32

12 0..15 barva pozadí #0 VIC 33

13 0..15 barva pozadí #1 VIC 34
14 0..15 barva pozadí #2 VIC 35
15 0..15 barva pozadí #3 VIC 36
16 0..15 barva spritu #1 VIC 37
17 0..15 barva spritu #2 VIC 38
18 0..15 začátek stránky znakové video (pro editor) RAM \$288

Pro zobrazení v jemné grafice, multicolor a rozšířenou barevnou grafiku platí stejná pravidla, jak jsou popsána v manuálu pro BASIC. Jediná výjimka je volba banky dat 16K, která je jinak.

Př.: GRAPHICS(1,1,2,0,3,0,7,0,0,4,11,0,12,1); přepne program do jemné grafiky v normálním módu, HIRES RAM je definována na adresách \$2000--\$3FFF, COLOR RAM zůstává na místě původní znakové RAM, tj. \$0400--\$0800, barva rámu černá, barva pozadí bílá.

CLEAR (PB1,PB2)

Procedura mazání HIRES RAM a obsazení COLOR RAM

Argument: PB1 je horní párbyte COLOR RAM

PB2 je dolní párbyte COLOR RAM

Pozn.: Příkaz CLEAR pracuje pouze v BIT-MAP módu a nuluje HIRES RAM dle bitu VIC 24 (1,2,3) a dle banky dat, tedy nemusí nulovat MODULO 8KByte, pokud jsou bity VIC 24 špatně nastaveny.

Př.: CLEAR (0,1); vymaže HIRES RAM a nastaví celou COLOR RAM na hodnotu bílá barva pro nasazený bit, černá barva pro nulový bit v HIRES RAM, čili po tomto příkazu je celé stínitko černé.

PLOT (B,X,Y)

Procedura nasazení / nulování bodů v HIRES RAM

Argument: B - barva bodu hodnota 0..3

! V normální grafice na parametr B pouze dvě hodnoty

0 - mazání bodu

1 - nastavení bodu

V multicolor grafice mohou být definovány 4 barvy:

0 - barva pozadí #0

1 - horní párbyte (PB1) COLOR RAM

2 - dolní párbyte (PB2) COLOR RAM

3 - barva znakové COLOR RAM (na adrese \$D800)

X - horizontální souřadnice bodu

v normální grafice v intervalu 0..319

v multicolor grafice je povoleno 0..159

Y - vertikální souřadnice bodu 0..199

Př.: I:=0 TO 199 DO PLOT (1,159,I); nakreslil uprostřed stínítka svislou čáru.

D) Operace se sprity

RUNTIME MODUL v PASCALU-G podporuje pohyby a animace spritu nezávisle na programu, tzn., že program pouze pohyb nebo animaci spustí a další běh je odvozen z IRQ a programátor s nemusí starat. Komunikace s programem je dána definováním spritů, jejich umístěním a inicializací pohybu nebo animace. Ke zjištění aktuálního stavu, ve kterém se sprite nalézá, slouží registr stavu spritu, který je definován pro každý sprite (1 až 8). Obsazení registru nulou v kterémkoli okamžíku způsobí zastavení pohybu nebo animace, jednička pohyb spouští.

Druhá na programu nezávislá část umožňuje reagovat na kolize předem definovaných spritů tím, že pohyby těchto spritů zastaví. K tomu slouží tzv. registr FREEZE, jehož konstrukce je stejná, jako registr kolizi VIC 30. Při kolizi sprítů se testuje, zda je zadáná reakce na kolizi obsažením jedničky v patřičném bitu registru FREEZE.

Registr stavu sprite a zmrazení (FREEZE) jsou nezávislé, takže je možné po kolizi a zastavení spritu nastavením 1 do stavového registru spritu jej znovu uvést do pohybu.

DEFINESPRITE (NB,I1,I2,I3,...,I21);

PROCEDURA generuje a uloží na příslušné místo blok pro zobrazení spritu.

ARGUMENT :NB číslo bloku 0...255. Pozn. Pro banku 0, tj. 0-\$4000 je povoleno číslo bloku pouze 32...255 I1,I2 ... proměnné nebo konstanty Integer, jež tvoří bitovou mapu spritu. Každá konstanta vyjadřuje jeden řádek (24 bodů) sprítů. Pokud není řádků 21, doplní komplilátor na chybějící řádky 0.

Př: DEFINESPRITE (32,\$7c00,\$3ff80,\$7c00,\$3800,\$3ff80,\$7ffc0,\$dff80,\$19ff30,\$19ff30,\$18fe60,\$187cc0,\$18ff80,\$fe00,\$1ef00,\$1ef00,\$3c780,\$3c780,\$783c0,\$783c0,\$f01e0);

Vytvoří blok 32, tzn. v bance 0 na adrese \$0800 pro případné použití jako sprite.

SPRITE (SP1,TYP1,HODN1,SP2,TYP2,HODN2,...);

PROCEDURA přiřazení čísla bloku ke spritu a definice spritu

ARGUMENT : Libovolný počet trojic parametrů s tímto významem: SP - číslo spritu 1...8; TYP a HODNata s tímto významem:

Typ	Hodnota	Význam
1	0-15	barva spritu
2	0-255	číslo bloku pro sprite
3	0,1	1 sprite multicolor
4	0,1	1 expand v ose X
5	0,1	1 expand v ose Y
6	0,1	1 priorita spritu na obr.
7	0,1	1 aktivuje zobrazení spritu

Př: SPRITE (1,1,7,1,2,32,1,4,1,1,5,1,1,7,1); aktivizuje sprite 1 z bloku 32, ve žluté barvě a expandovaný v obou osách.

POSITIONSPRITE (SP,X,Y)

PROCEDURA Umístění spritu na obrazovce

ARGUMENTY : SP - číslo spritu 1...8
X - horizontální souřadnice 1...512
Y - vertikální souřadnice 1...256

Př: POSITIONSPRITE (1,100,100); umístí spritu 1 na zvolené souřadnice.

SPRITEX (SP)

SPRITEY (SP)

Funkce funkční hodnota - okamžitá souřadnice X (Y) spritu na obrazovce.

ARGUMENT : SP - číslo spritu
Př: IF SPRITEX(1) "je větší" 100 THEN SPRITE(1,7,0);
Jestliže souřadnice X spritu číslo 1 překročí číslo
100, pak bude sprite zrušen.

SPRITECOLLIDE

FUNKCE Funkční hodnota je registr kolizi spritů VIC 30
ARGUMENT -
Př: IF (SPRITECOLLIDE AND 1) THEN
BEGIN VOICE(1,1,256,1,3,1,1,4,0,1,5,13,1,6,8,1,7,
13, 1,14,1); SOUND(2,160,5,15,6,1);VOICE(1,8,1);
VOICE(1,8,0);END;
Při kolizi spritu č. 1 s jiným spritem se ozve detonace.

GROUNDCOLLIDE

FUNKCE Funkční hodnota je registr kolize spritu a
pozadí VIC 31
ARGUMENT -
Př: IF GROUNDCOLLIDE AND 1 = 1 THEN STOPSPRITE(1); při
kolizi spritu 1 s pozadím bude pohyb spritu zastaven.

MOVE_SPRITE (SP,X,Y,VX,VY,K)

PROCEDURA Inicializace nezávileho pohybu spritu po
obrazovce.
ARGUMENTY SP - číslo spritu 1...8
X - horiz. souřadnice počátku pohybu 1...256
Y - vertik. -- 1...256
VX - horiz. rychlosť
VY - vertik. rychlosť
K - doba pohybu sprite

Obě rychlosťi mohou být i záporné a udávají se v
počtech přesuny o jeden bod za 4 sekundy.

Po vyčerpání K časových jednotek se sprite
zastavi s jeho status se nastaví na nulu.

Pozn: Pohyb spritu je odvozen z časovacího IR0 (16ms)
a způsob zadávání je poněkud těžkopádný.

Pro vypočet parametrů přesunu lze použít tyto
vztahy: máme-li sprite v pozici o souřadnicích X1, Y1
a chceme jej přesunout na souřadnice X2, Y2 za čas T:
VX = 4*(X2-X1)/T
VY = 4*(Y2-Y1)/T
K = T*64

Př: MOVE_SPRITE (1,1,100,350,0,256); sprite číslo 1 se
přesune přes obrazovku zleva doprava za 4 sekundy.

ANIMATESPRITE (SP,K,BL1,BL2,...,BL16);

PROCEDURA oživení spritu postupnou výměnou čísla blok
pro sprite.

ARGUMENTY SP - číslo sprite 1...8
K - počet čas. jed. (0.016s), které mají pr
běhnout mezi dvěma změnami bloku spritu
BL1.... -čísla bloku pro oživení (max. 16).

Př: ANIMATESPRITE (1,16,32,33,34,35); oživení spritu
Číslo 1 probíhá cyklickou výměnou bloků 32, 3
34 a 35. Po bloku 35 následuje opět 32.

Př: SOUND (1,0,4,15);
 VOICE (1,1,7493,1,4,8,1,5,0,1,6,15,1,7,6,1,8,1,1,11,1);
 Zazní komorní A flétnovým zvukem.

STOPSPRITE (SP);
 PROCEDURA nulování registru stavu spritu.
 ARGUMENT SP - číslo sprite 1...8
Př: STOPSPRITE (1); sprite, který se pohybuje nebo je oživen, se zastaví.

?TSPRITE (SP);
 PROCEDURA nastaví registr spritu na 1
 ARGUMENT SP - číslo sprite 1...8
Př: STARTSPRITE (1); sprite, který byl zastaven pomocí STOP se opět rozbíhá.

SPIRTESTATUS (SP);
 FUNKCE Funkční hodnota registr stavu spritu (0,1).
 ARGUMENT SP - číslo sprite 1...8
Př: REPEAT UNTIL SPIRTESTATUS (1); program sojí, dokud se nedokončí pohyb spritu 1.

SPRITEFREEZE (SP);
 PROCEDURA žádost o zastavení pohybu nebo výměny sprite při kolizi.
 ARGUMENT sprity na jejichž kolizi se má reagovat mají v odpovídajících bitech 1, ostatní 0.
Př: SPRITEFREEZE (17); způsobí zastavení spritu 1 (1) nebo 5 (16) při kolizi s jiným spritem nebo navzájem. Při kolizi se registr freeze vynuluje.

FREEZESTATUS
 FUNKCE Funkční hodnota je registr VIC 30 logicky znásobený registrém FREEZE, čili ve výsledku je 1 toho spritu, jehož kolize byla vyžadována v registru freeze a skutečně nastala.
 ARGUMENTY -

E) Ovládání zvukového výstupu

CE (HL1,TYP1,HODN1,HL2,TYP2,...)
 PROCEDURA Nastavení registru SID
 ARGUMENTY HL - číslo hlasu
 TYP - typ parametru 1...15
 HODN - hodnota parametru

TYP	HODN	Význam
1	0-65535	Nastavení frekv. oscilátoru
2	0-2047	Nastavení pulsů
3	0, 1	1 filtr zapnut 0 filtr vypnut
4	0-15	attack
5	0-15	decay
6	0-15	sustain
7	0-15	release
8	0, 1	1 spuštění cyklu ADS 0 spuštění release

9	0, 1	1 zapnuta synchronizace osc.
10	0, 1	1 zapnuta kruhová modulace
11	0, 1	1 zapnuta trojúhel. křivka
12	0, 1	1 zapnuta pilová křivka
13	0, 1	1 zapnuta pulsní křivka
14	0, 1	1 zapnuta šumová křivka
15	0, 1	ovládání bitu test

SOUND (TYP1,HODN1,TYP2,HODN2....)

PROCEDURA Řízení SID

ARGUMENT libovolný počet dvojic s obsahem:

TYP	HODN	Význam
1	libov.	Nuluje všechny registry
2	0-2047	Nastavení resonanční frekv. filtru
3	0-65535	čekání v délce hodnoty (jedn. 0,01s)
4	0-15	Hlasitost
5	0-15	Rezonance (SID 23, bity 7 až 4)
6	0, 1	1 dolní propust zapnuta 0 dolní propust vypnuta
7	0, 1	1 pásmová propust zapnuta 0 pásmová propust vypnuta
8	0, 1	1 horní propust zapnuta 0 horní propust vypnuta
9	0, 1	1 vypnutí oscilátoru 3 z výstupu (bit 7 registru SID 24)

Př: SOUND (1,0,4,15); Nejprve vynuluje všechny registry a pak nastaví hlasitost na maximum.

F) Funkce vstupu a výstupu

Vstup a výstup z programu je zajištěn v zásadě procedurami READ a WRITE. Standardně je vstup z klávesnice, výstup na obrazovku. Dále uvedenými příkazy je možno s jistým omezením přesměrovat vstup i výstup na jiné zařízení. Kromě toho lze části paměti ukládat a natahovat dopaměti pomocí příkazu LOAD a SAVE.

WRITE (SEZNAM)

WRITELN (SEZNAM)

PROCEDURA Výstup textové informace

ARGUMENTY Seznam jednoduchých proměnných, funkcí, literálů a výrazů.

Pozn: Procedura WRITELN se liší od procedury WRITE pouze tím, že po výstupu seznamu vystoupí ještě znak CR (13), což způsobí skok kurzoru na začátek nového řádku. Procedura WRITELN nemusí mít žádný argument.

Př: WRITELN; vystoupí pouze znak CR

Př: WRITE ("A=",A); Z programu vystoupí nejprve text v uvozovkách a poté hodnota proměnné A.

Bez zadání konverze jsou výstupy proměnných vždy vnumerickém, dekadickém tvaru bez vedoucích nul. Pokud proměnné následují v seznamu bezprostředně za sebou, nejsou odděleny na výstupu žádnou mezerou.

HEX(I)

FUNKCE Funkční hodnota je znakové hexadecimální zobrazení proměnné I. Funkci lze použít pouze jako argument procedury WRITE, resp. WRITELN.

ARGUMENT I - jednoduchá proměnná lib. typu, výraz funkce. Ta se konvertuje do šesti hexadecimálních znaků.

Př: I:=\$800F; WRITE(HEX(I)); na obr. se vypíše 00800F

CHR(A)

FUNKCE Funkční hodnotou je znaková reprezentace nejnižšího bytu proměnné A.

ARGUMENT A - jednoduchá proměnná, výraz, funkce.

Př: VAR A; ARRAY(8) OF CHAR;

FOR I:=0 TO 7 DO WRITE (CHR(A(I)));WRITELN;

Na obrazovku se vypíše 8 prvků pole "A" jako znakový řetězec. Po výpisu skočí kurzor na počátek nového řádku.

READ (SEZNAM)

PROCEDURA Načtení textové informace

ARGUMENT Seznam jednoduchých proměnných nebo pole typu CHAR

Pozn: Vstup je obdobný BASIC příkazu INPUT. Znaky jsou akceptovány až po nalezení znaku CR. V případě, že v seznamu je více proměnných, musí být CR za každou proměnnou. Při načítání do proměnné typu INTEGER se kontroluje numeričnost a rozsah. Při chybě se vloží do proměnné 0.

Při načítání do pole typu CHAR jsou jednotlivé znaky ukládány v pořadí rostoucího indexu. Ukládání je možno ukončit znakem CR (RETURN), zí tento znak se uloží do pole a zbytek zůstane nezměněn. Maximální délka je 196 znaků.

Př: READ (I,A); Vstup z klávesnice. Nejprve se vkládá číslo do proměnné I, RETURN ukončí vkládání do I a následující znak se uloží do A. RETURN opět ukončí vkládání. Po vložení informace do proměnné se kurzor přesune na další řádek.

OPEN (LOG,DEV,CHAN,NAZEV)

PROCEDURA Otevření souboru pro vstup nebo výstup

ARGUMENTY LOG - logické číslo souboru
DEV - číslo zařízení
 1 - datassette
 2 - RS232
 8 - disc drive

CHAN - číslo kanálu 2...127

NAZEV - název souboru v uvozovkách

Pozn: Procedura OPEN pracuje identicky jako v BASICu

Př: OPEN(3,8,3,"TEXTY,S,W"); otevření výstup. soub. "TEXTY"
OPEN(15,8,15,"S:BLOCK"); zrušení souboru "BLOCK"

CLOSE (LOG,DEV,CHAN,NAZEV)

PROCEDURA Uzavření souboru

ARGUMENTY jako proc. OPEN

Pozn: Pracuje jako v BASICu.

GET (LOG)

PROCEDURA Přesměrování vstupu na jiné zařízení
 ARGUMENT LOG - logické číslo souboru
 - 0 vstup z klávesnice

Pozn: Soubor (LOG) musí být před příkazem GET otevřen příkazem OPEN. Po přesměrování je READ prováděno z tohoto souboru (viz popis READ). Soubor musí být znakový a sekvenční.

Př: VAR VETA:ARRAY(100) OF CHAR;

```

OPEN(3,8,B,"VSTUPY");
GET(3); READ (VETA);
IF INVALID = 0 THEN
REPEAT
  I:=0; REPEAT
    WRITE (CHR (VETA(I)));
    UNTIL VET(I) "je různé" 13;
  READ (VETA);
UNTIL INVALID = 0
Program přečte soubor vstupy a po jednotlivých záznamech jej vypíše na obrazovku.

```

PUT (LOG)

PROCEDURA Přesměrování vstupu na jiné zařízení
 ARGUMENT LOG - logické číslo souboru
 - 0 vraci vstup na klávesnici a vystup na obrazovku

Pozn: Soubor (LOG) musí být před příkazem PUT otevřen. Po přesměrování je WRITE a WRITELN prováděno do definovaného souboru.

INVALID

FUNKCE Funkční hodnota: obsah stavové proměnné (v BASICu označované ST)
 ARGUMENT -

Pozn: Význam jednotlivých bitů proměnné ST viz manuál BASICu. Po vyvolání funkce INVALID se proměnná ST vynuluje.

SAVE (DEV,ADRFROM,ADRT0,NAZEV);

PROCEDURA Uložení definované části paměti na vnější médium
 ARGUMENTY DEV - číslo zařízení
 ADRFROM - počáteční adresa, odkud se ukládání započne
 ADRT0 - koncová adresa + 1
 NAZEV - název souboru v uvozovkách

Př: VAR XX: ARRAY (100) OF CHAR;
 SAVE(8,ADDRESS(XX(49)),ADDRESS(XX(0))+1,"ARRAY");
 Příkaz způsobí uložení padesáti prvků zpočátku pole XX.

GET (LOG)

PROCEDURA Přesměrování vstupu na jiné zařízení
 ARGUMENT LOG - logické číslo souboru
 - 0 vstup z klávesnice

Pozn: Soubor (LOG) musí být před příkazem GET otevřen příkazem OPEN. Po přesměrování je READ prováděno z tohoto souboru (viz popis READ). Soubor musí být znakový a sekvenční.

Př: VAR VETA:ARRAY(100) OF CHAR;

```

OPEN(3,8,B,"VSTUPY");
GET(3); READ (VETA);
IF INVALID = 0 THEN
REPEAT
  I:=0; REPEAT
    WRITE (CHR (VETA(I)));
    UNTIL VETA(I) "je různé" 13;
  READ (VETA);
  UNTIL INVALID = 0

```

Program přečte soubor vstupy a po jednotlivých záznamech jej vypíše na obrazovku.

PUT (LOG)

PROCEDURA Přesměrování vstupu na jiné zařízení
 ARGUMENT LOG - logické číslo souboru
 - 0 vrací vstup na klávesnici a výstup na obrazovku

Pozn: Soubor (LOG) musí být před příkazem PUT otevřen. Po přesměrování je WRITE a WRITELN prováděno do definovaného souboru.

INVALID

FUNKCE Funkční hodnota: obsah stavové proměnné (v BASICu označované ST)
 ARGUMENT -

Pozn: Význam jednotlivých bitů proměnné ST viz manuál BASICu. Po vyvolání funkce INVALID se proměnná ST vynuluje.

SAVE (DEV,ADRFROM,ADRT0,NAZEV);

PROCEDURA Uložení definované části paměti na vnější médium
 ARGUMENTY DEV - číslo zařízení
 ADRFROM - počáteční adresa, odkud se ukládání započne
 ADRT0 - koncová adresa + 1
 NAZEV - název souboru v uvozovkách

Př: VAR XX: ARRAY (100) OF CHAR;
 SAVE(B,ADDRESS(XX(49)),ADDRESS(XX(0))+1,"ARRAY");
 Příkaz způsobí uložení padesáti prvků zpočátku pole XX.

LOAD (DEV,ADR,VER,NAZEV)

PROCEDURA Načtení bloku z vnějšího média do paměti

ARGUMENTY **DEV** - číslo zařízení
 ADR - adresa, odkud se začne ukládat
 VER - 0 LOAD
 1 VERIFY
 NAZEV - název souboru v uvozovkách
Př. LOAD (8,ADDRESS(XX(99)),0,"ARRAY");
 V předchozím příkladu uloženou informaci načte
 program do stejného pole XX, ale pozice indexu jsou
 50 - 99.

GETKEY

FUNKCE Funkční hodnota je kód stisknuté klávesy
 nebo 0, pokud nebyla žádná klávesa stisknuta
ARGUMENT

Př: REPEAT A:=GETKEY UNTIL A "je různé" 0;
Program čeká ve smyčce na stisk klávesy. Hodnotu stisknuté
klávesy uloží do A. Totéž je možno naprogramovat lépe:
READ(A);

G) Různé funkce

WAIT (N)

PROCEDURA čekání na specifikovaný řádek obrazovky
ARGUMENT N - číslo řádku registr VIC 11 a 12
 pro C64 evropská verze 0...311
 " - americká verze 0..261
Př. WAIT (245); SCROLL(SCROLLX,(SCROLLY+1)MOD7);
 Program vyčká do zatemnění obrazovky a pak roluje
 obrazovku o jeden řádek.
Pozn. Interpretér PASCALu není dostatečně rychlý, aby bylo
 možno používat tohoto příkazu k přepínání grafiky a
 textu.

SETCLOCK (HH,MM,SS,D)

PROCEDURA Nastavení vnitřních hodin na reálny čas
ARGUMENT HH - hodiny
 MM - minuty
 SS - sekundy
 D - desetiny
Př. SETCLOCK (12,0,0,0);
 Nastavení vnitřních hodin na poledne. Pro hodiny
 platí stejná omezení jako pro BASIC proměnnou TI\$.

CLOCK (I)

FUNKCE Funkční hodnota BYTE vnitřních hodin dle
 argumentu
ARGUMENT 1 - funkční hodnota jsou desetiny sekundy
 2 - " - sekundy
 3 - " - minuty
 4 - " - hodiny

Př. WRITELN("stiskni tlačítko");
 T1:=CLOCK(1)*10+CLOCK(0);
 REPEAT A:=GETKEY UNTIL A "je různé" 0;
 WRITELN("reakční čas =",CLOCK(1)*10+CLOCK(0)-T1,"des.
 sekundy");
 Po výpisu program sejme čas a čeká na stisk
 tlačítka klávesnice. Poté sejme čas znova a vypíše
 reakční čas.

PADDLE (N)	FUNKCE	Funkční hodnota je obsah převodníku SID 25, 26
	ARGUMENT	N - číslo registru 1, 2
JOYSTICK (N)	FUNKCE	Funkční hodnota je sejmuty stav joysticku. Dle jednotlivých bitů: 0 - vpřed 1 - vzad 2 - vlevo 3 - vpravo 4 - FIRE
	ARGUMENT	N - číslo joysticku 1 nebo 2
	FY.	IF JOYSTICK (2) AND \$10 THEN WRITELN ("FIRE");
RANDOM	FUNKCE	Funkční hodnota je obsah registru SID 27
	ARGUMENT	-
	Pozn.	Tato funkce dává nenulovou hodnotu pouze v případě, že je spuštěn třetí oscilátor šumovým signálem s blokováním signálem. Př. VOICE(3,1,1000,3,14,1,3,8,1); SOUND(9,1); I:=RANDOM + RANDOM*256;
		Do proměnné I se uloží náhodné číslo 0 - 65535
ENVELOPE	FUNKCE	Funkční hodnota je obsah registru SID 28
	ARGUMENT	-
	Pozn.	Tato funkce vraci číslo, jež udává velikost obálky ADSR, generované třetím oscilátorem. Ten musí být spuštěn s blokováním výstupem.

7) Poznámky k editoru, kompliaci a j.

Všechna činnost v PASCALU G je řízena pomocí MENU a je dostatečně srozumitelná. Pozornost je třeba věnovat editoru, ve kterém není možno dělat opravy přímo na obrazovce. Navíc se řádky interně nečíslují, takže každé vložení řádku způsobí změnu čísel všech řádků, které následují za vloženým.

V některých případech je třeba u číselných argumentů použít hranaté závorky.

Editor má vlastní malý HELP soubor a po pár pokusech je práce s ním poměrně snadná, i když málo elegantní.

Každý výpis a to jak v módu EDIT, tak ve všech ostatních lze počasťovat stisknutím mezerníku, opětovným stisknutím se výpis na obrazovce znova použít. To platí i pro RUN vlastního programu.

PASCAL G má možnost trasování a debugger, který je orientován výhradně na přeložení P-code, nikoli zdrojový text. Bez znalosti P-code je trasování i debugger nepoužitelný. Trasování a debugger (který vypisuje prováděny P-code spolu s obsahem stacku, tracer vypisuje pouze prováděny P-code) lze spustit v kterémkoli příkazu READ/WRITE klávesami:

- CTRL + T spouští tracer
- CTRL + D spouští debugger
- CTRL + N vypíná zapnutý ladící prostředek

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]